

مجله علوم تربیتی و روانشناسی
دانشگاه شهید چمران اهواز، ۱۳۸۵
دوره سوم، سال سیزدهم، شماره ۱
صص : ۱۱۱-۱۲۴

تاریخ دریافت مقاله: ۸۴/۱۰/۲۴
تاریخ بررسی مقاله: ۸۵/۲/۲۴
تاریخ پذیرش مقاله: ۸۵/۸/۱۵

بررسی تأثیر آموزش جرأت‌ورزی بر مهارتهای اجتماعی، اضطراب اجتماعی و ابراز وجود در دانشآموزان پسر سال اول مقطع متوسطه

* جعفر رحیمی*

** دکتر جمال حقیقی

دکتر مهناز مهرابی‌زاده هنرمند*

کیومرث بشلیده*

چکیده

در این پژوهش به بررسی تأثیر آموزش جرأت‌ورزی بر مهارتهای اجتماعی، اضطراب اجتماعی و ابراز وجود در دانشآموزان پسر سال اول دبیرستانی پرداخته شده است. جامعه آماری این پژوهش شامل دانشآموزان پسر سال اول دبیرستانهای شیروان است که از میان آنها ۶۰ نفر به طور تصادفی انتخاب و در دو گروه ۳۰ نفری آزمایشی و گواه گمارده شدند. ابزارهای مورد استفاده عبارتند از پرسشنامه ابراز وجود، مقیاس درجه‌بندی میلر و ایسلر و پرسشنامه اضطراب اجتماعی واتسون و فرنن. برای اجرای پژوهش از طرح پیش آزمون-پس آزمون با گروه گواه استفاده شده است. نتایج تحلیل فرضیه‌ها با استفاده از روش آماری تحلیل واریانس چندمتغیری و تک متغیری نشان دادند که آموزش جرأت‌ورزی باعث افزایش مهارتهای اجتماعی، ابراز وجود و کاهش اضطراب اجتماعی می‌شود.

کلید واژگان: آموزش جرأت‌ورزی، اضطراب اجتماعی، مهارتهای اجتماعی، جرأت‌ورزی (ابراز وجود)

* - کارشناس ارشد روانشناسی تربیتی دانشگاه شهید چمران

** - عضو هیأت علمی دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی دانشگاه شهید چمران

مجله علوم تربیتی و روانشناسی دانشگاه شهید چمران اهواز

منزوی هستند، تمایل به افسردگی و تنها بی دارند و در مدرسه عملکردهای کمتری دارند (گرین، فورهند، بک، وسک^۲، ۱۹۸۰) در آموزش جرأت ورزی به فرد آموخته می شود که چگونه رفتار مبتنی بر جرأت و جسارت از خود نشان دهد. فرد با تلاش برای کشف و تعریف مشکل، پیگیری هدفهای مورد نظر (همواره با رفتار توأم با جرأت)، تکرار نقش گذاری، واژگون سازی نقش و ارائه تدریجی و متوالی رفتارهای مطلوب، شیوه های مناسب مبتنی بر جرأت را برای بیان خواسته های خود می آموزد (مان^۳، ۱۹۹۵؛ ترجمه ساعتعچی، ۱۳۷۴). رفتار جرأت ورزانه با خود پنداره مثبت، عزت نفس، تسلط، خود بسندگی و اعتماد به نفس همگرایی و همبستگی دارد و رفتارهای غیر جرأت ورزانه، بازدارنده و اجتنابی هستند و همبستگی مثبت و بالایی با ترسها، هراسها و اضطراب اجتماعی و انواع پرخاشگریهای درونی دارند (محمدی، ۱۳۷۸).

لانگ و جاکوبوسکی^۴ (۱۹۷۶) مهارت جرأت ورزی را شامل گرفتن حق خود و ابراز افکار، احساسات و اعتقادات خویش به نحوی مناسب، مستقیم و صادقانه می دانند، به گونه ای که حقوق دیگران پایمال نشود. شیوه ای که در

مقدمه

در عصر کنونی دو تغییر عمده فرهنگی در جوامع مختلف به وجود آمده است: یکی این که ارتباطات شخصی نسبت به گذشته ارزش بیشتری یافته و به صورت یک منبع اصلی خوددار زشمندی و رضایت از زندگی در آمده است، و دیگر آن که دامنه رفتار قابل قبول اجتماعی به طور قابل توجهی گسترش یافته است. در چارچوب این زمینه فرهنگی، علاقه به جرأت آموزی، نه به صورت یک حالت زود گذر، بلکه ضرورت آن به شکل یک شیوه مؤثر دائمی احساس می شود. جرأت آموزی برخی از نیازهای فرهنگی قوی و فراگیر را ارضاء می کند و دو هدف عمده دارد: یکی کاهش اضطراب اجتماعی و دیگری کسب مهارت های اجتماعی.

فردی که با جرأت است می تواند ارتباط نزدیک با دیگران برقرار کند، خودش را از سوء استفاده دیگران دور نگهدارد و دامنه وسیعی از نیازها و افکار مثبت و منفی را ابراز نماید، بی آنکه احساس گناه و اضطراب کند و یا به حقوق دیگران لطمه بزند (اتلر^۱، ۱۹۹۱). کودکانی که با همسالان خود ارتباط اندکی دارند، موقعیت هایی را که مهارت های اجتماعی - شناختی و نیز اخلاقی را میسر می سازند از دست می دهند. همچنین، از نظر اجتماعی

² - Green, Forrhand, Beck & Vosk

³ - Mann

⁴ - Lange & jakuboski

¹ - Otler

بررسی تأثیر آموزش جرأت‌ورزی بر مهارتهای اجتماعی، اضطراب اجتماعی...

غفاریان‌زاده (۱۳۷۹) در یک پژوهش آزمایشی، تأثیر مثبت آموزش جرأت‌ورزی را بر پیشرفت تحصیلی و مهارتهای اجتماعی دختران دانش‌آموز مقاطع راهنمایی و متوسطه منطقه ۱۴ تهران گزارش کرده است. نیسی و شهنی بیلاق (۱۳۸۰) نیز در یک پژوهش آزمایشی بر روی دانش‌آموزان پسر سال اول دبیرستانهای شهرستان اهواز نشان داده‌اند که آموزش جرأت‌ورزی باعث افزایش ابراز وجود، عزت‌نفس، و بهداشت روانی و کاهش اضطراب اجتماعی می‌شود.

فالون^۱ (۱۹۸۱) روش جرأت‌آموزی را به تنهایی و نیز توأم با دارویی بنام پراپرانولول^۲ بر روی افراد مبتلا به فوبیهای اجتماعی مورد مطالعه قرار داد. نتایج نشان دادند که افزودن پراپرانولول به روش جرأت آموزی نتیجه چندانی نداشت و روش جرأت‌آموزی به تنهایی روش مؤثری است.

آریندل، سندرمن، هاگمن و پیکرزگیل^۳ (۱۹۹۱) در پژوهش‌های متعدد و متفاوتی همبسته‌های ابراز وجود را در نمونه‌های بالینی و غیربالینی مورد بررسی قرار دادند. آنها در هشت بررسی، نشان دادند که بین رفتار غیرجرأت ورزانه با ترسهای اجتماعی، اضطراب اجتماعی، پرخاشگریهای درونی

برقراری ارتباط با دیگران اتخاذ می‌شود عامل مهمی در تعامل اجتماعی می‌باشد. ارتباطات ضعیف می‌توانند به روابط ناسالم منجر شوند و فشار روانی را افزایش دهند. یکی از عوامل مهم ارتباطات بین فردی، استفاده صحیح از مهارت جرأت‌ورزی است. افراد با مهارتهای جرأت‌ورزی ضعیف هم برای خود و هم برای دیگران مشکلات متعددی را به وجود می‌آورند.

آموزش جرأت‌ورزی یک شیوه مداخله ساخت یافته است که از آن برای بهبود اثربخشی روابط اجتماعی استفاده می‌شود. از این روش برای درمان اختلالهای اضطرابی و ترسهای مرضی کودکان، نوجوانان و بزرگسالان بهره گرفته می‌شود. این رویکرد خاص صرفاً برای افرادی که مشکلات بالینی دارند به کار برده نمی‌شود، بلکه در حد بسیار وسیعی در دنیای تجارت، به ویژه در حوزه‌های فروش و مدیریت نیز مورد استفاده قرار می‌گیرد.

در مورد به کارگیری آموزش جرأت‌ورزی به عنوان یک روش درمانی، تحقیقات متعددی انجام گرفته است. یعقوبی (۱۳۷۷) در پژوهش خود بر روی دانش‌آموزان مقطع متوسطه شهرستان تفرش نشان داده است که آموزش جرأت‌ورزی از طریق ایفای نقش به صورت گروهی بر بهبود مهارتهای اجتماعی مؤثر است.

¹ - Fallon

² - Prapranolol

³ - Arindell, Sanderman, Hageman & Pickersgill

مجله علوم تربیتی و روانشناسی دانشگاه شهید چمران اهواز

دلاماتر و مک نامارا^۳ (۱۹۸۶) در پژوهش خود نشان دادند که رفتارهای قاطعانه در روابط بین فردی و درون فردی زنان در موقعیتهای بحرانزا مؤثر است. بر اساس نتایج این تحقیق، افرادی که از جرأت‌ورزی کمتری برخوردار بودند در تعاملات خود با آزمایشگر اضطراب بیشتری نشان دادند.

در مورد اثربخشی آموزش جرأت‌ورزی بر مهارت‌های اجتماعی، پرزل و ترینگر^۴، (۱۹۹۸) در پژوهش خود بر روی ۱۹ بیمار سرپایی و بستری شده، بهبودی معنی‌داری را در مهارت‌های اجتماعی آنان گزارش کردند. در نظر آنان آموزش جرأت‌ورزی توانسته است تأثیر بسزایی در افزایش بهداشت روانی این بیماران داشته باشد.

هیتر و تی‌بوت^۵ (۱۹۸۹) با روش آزمایشی بر روی تعدادی آزمودنی پرخاشگر نشان دادند که به کارگیری فعالانه مهارت‌های مقابله‌ای نتایج درمان را افزایش می‌دهد. در این تحقیق به خوبی نشان داده شده است که افرادی که راهکارهای مقابله‌ای (شامل مهارت‌های رد، کردن، مهارت‌های اجتماعی، آرامش عضلانی، کنترل استرس و روش حل مسئله) را به خوبی به کار می‌برند، از ارتباط بهتر و سالمتری

(نظیر انتقاد افراطی از خود و احساس گناه هذیانی)، کمرویی، فقدان اعتماد به نفس و عزت نفس پایین، رابطه وجود دارد. همچنین، آنها دریافتند که بین رفتار غیرجرأت ورزانه با رفتارهای مستقل، خودبسندگی اجتماعی، اعتماد به نفس و عزت نفس بالا، رابطه منفی وجود دارد.

در خصوص تأثیر آموزش جرأت‌ورزی بر اضطراب اجتماعی، وهر و کافمن^۱ (۱۹۸۷) در پژوهشی، آموزش جرأت‌ورزی را بر روی گروهی از نوجوانان مضطرب آزمودند. نتایج این پژوهش افزایش عزت نفس و کاهش پرخاشگری و اضطراب را در نوجوانان نشان داد.

هیمبرگ، گنزر، دوج و بکر^۲ (۱۹۸۷) یک برنامه چند محتوایی شناختی - رفتاری را که شامل آموزش مهارت‌های اجتماعی، تمرين و مرور رفتاری، استفاده از روشهای بازسازی شناختی و تکالیف خانگی بود بر روی ۷ بیمار فوبيک اجتماعی در طول ۱۲ جلسه به طور گروهی آزمایش کردند. اين روش با گروه درمانی حمایتی مورد مقایسه قرار گرفت و در پیگیری مشاهده شد که ۸۱٪ بیماران با اين روش بهبودی كامل پيدا کردند.

³ - Delamater & McNamara

⁴ - Prezel & Tringer

⁵ - Heather & Tebbut

¹ - Wehr & Kaufman

² - Himberge, Gansler, Dodge & Becker

بررسی تأثیر آموزش جرأت ورزی بر مهارتهای اجتماعی، اضطراب اجتماعی...

جلسه انجام داد. این دانشآموزان در مقایسه با گروه گواه، بلا فاصله و نیز یک ماه بعد از درمان پیشرفت معنی‌داری نشان دادند (مسترز^۴، ۱۹۸۷، به نقل از بهارلویی، ۱۳۷۷).

فرضیه‌های تحقیق

فرضیه‌های تحقیق به شرح زیرند:

۱. آموزش جرأت ورزی موجب کاهش اضطراب اجتماعی دانشآموزان گروه آزمایشی در مقایسه با گروه گواه می‌شود.
۲. آموزش جرأت ورزی موجب افزایش مهارتهای اجتماعی دانشآموزان گروه آزمایشی در مقایسه با گروه گواه می‌شود.
۳. آموزش جرأت ورزی موجب افزایش ابراز وجود دانشآموزان گروه آزمایشی در مقایسه با گروه گواه می‌شود.

روش نمونه‌گیری و جامعه آماری

جامعه آماری این پژوهش شامل تمام دانشآموزان پسر سال اول دبیرستانهای آموزش و پرورش ناحیه ۴ شهرستان شیراز است که در سال تحصیلی ۸۴-۸۳ مشغول به تحصیل بودند. برای گرینش نمونه مورد نیاز، ابتدا از میان دبیرستانهای پسرانه ناحیه ۴ شهرستان شیراز، سه دبیرستان به طریق تصادفی انتخاب گردید. سپس از میان دانشآموزان سال اول هر دو نوبت این

برخوردار بودند و میزان پرخاشگری آنها کمتر بود.

در خصوص تأثیر آموزش جرأت ورزی بر ابراز وجود، تحقیقات زیادی انجام شده است. اپستین^۱ (۱۹۷۸) از مقایسه میان زوجهایی که تحت آموزش جرأت ورزی قرار گرفته بودند و زوجهایی که آموزش ندیده نبودند، دریافت که افزایش معنی‌داری در ابراز وجود کلامی و همچنین کاهش معنی‌داری در پرخاشگری کلامی زوجهای آموزش دیده به وجود می‌آید (به نقل از پیروی، ۱۳۷۶).

کرکلند، تلن و میلر^۲ (۱۹۸۲) در پژوهشی اثر آموزش گروهی جرأت ورزی را در مورد ۳۶ تن از دانشآموزان دبیرستانی ارزیابی کردند. نتایج نشان دادند که آموزش جرأت ورزی به صورت گروهی، ابراز وجود افراد را در موقعیت ایفای نقش افزایش داده است. اثر آموزش تا چند هفته پس از آموزش نیز حفظ شده بود.

واکرمن^۳ (۱۹۸۴) در تحقیقی بر روی ۱۸ نوجوان پسر و ۱۲ نوجوان دختر با میانگین سنی ۱۲/۸۹ سال که بر اساس مقیاسهای جرأت ورزی و اضطراب موقعیتی، قادر جرأت ورزی بودند و اضطراب اجتماعی در آنها بالا بود، آموزش جرأت ورزی را در ۶

¹ - Epstein

² - Kirkland, Thelen & Miller

³ - Wakerman

مجله علوم تربیتی و روانشناسی دانشگاه شهید چمران اهواز

تهران مورد مشاهده قرار داده‌اند (ترکمن ملایری، ۱۳۸۲) مطلوب برآورده است. همچنین، ضریب پایابی ($P < 0.001$) بازآزمایی این مقیاس توسط بهرامی (۱۳۷۵) برای درجه ناراحتی و احتمال بروز رفتار به ترتیب ۰/۷۱ و ۰/۸۸ گزارش شده است. در پژوهش حاضر، ضریب پایابی با استفاده از روش آلفای کرونباخ برای دو قسمت مقیاس به ترتیب ۰/۷۱ و ۰/۷۲ محاسبه شده است.

۲. چک لیست مهارتهای اجتماعی

در این تحقیق، برای بررسی وضعیت مهارتهای اجتماعی دانش‌آموزان از مقیاس درجه‌بندی مهارتهای اجتماعی آیسلر و میلر^۲ (۱۹۷۳) استفاده به عمل آمده است. این چک لیست ۲۰ ماده‌ای بیانگر رفتار اجتماعی و میان فردی قابل مشاهده دانش‌آموزان در محیط آموزشگاهی است. این چک لیست توسط معلمان که بیشترین ساعتهای کلاسی را با دانش‌آموزان دارند تکمیل می‌گردد. در پژوهش حاضر، نتیجه اعتباریابی ملکی چک لیست مهارتهای اجتماعی ۰/۶۸ ($P < 0.001$) و نتیجه پایابی سنجی آن با استفاده از روش آلفای کرونباخ ۰/۷۳ بوده است.

۳. مقیاس اضطراب اجتماعی

در این پژوهش، با استفاده از مقیاس واتسون و فرند ا ط (۱۹۶۹) اضطراب

دبیرستانها، تعداد ۶۰ دانش‌آموز به صورت تصادفی ساده انتخاب شد. آن گاه این دانش‌آموزان، به طور تصادفی در دو گروه ۳۰ نفری قرار گرفتند. در نهایت، گروه آزمایشی و گواه نیز به صورت تصادفی مشخص شدند.

ابزار پژوهش

برای گردآوری داده‌های مورد نیاز، از چند ابزار به شرح زیر استفاده شده است.

۱. مقیاس جرأت ورزی

در این پژوهش، برای اندازه‌گیری جرأت ورزی، پرسشنامه گمبریل و ریچی^۱ (۱۹۷۵) به کار گرفته شده است. این مقیاس حاوی ۴۰ ماده است و هر ماده یک موقعیت خاص را که مستلزم رفتار جرأت ورزانه است نشان می‌دهد. پرسشنامه جرأت ورزی دارای دو قسمت است. یک قسمت به اندازه‌گیری درجه یا میزان ناراحتی فرد اختصاص دارد و قسمت دیگر آن، احتمال بروز رفتار جرأت ورزانه را مورد سنجش قرار می‌دهد.

اعتبار عاملی ماده‌های مختلف مقیاس بین ۰/۳۹ تا ۰/۷۰ و ضریب پایابی آن، ۰/۸۱ گزارش شده است (گمبریل و ریچی، ۱۹۷۵). لازم به ذکر است که همبستگی نمره‌های این مقیاس با نتایج ارزیابی مشاهده‌گرانی که ایفای نقش نمونه‌ای از آزمودنیها را در پژوهشی در

² - Eisler & Miller

¹ - Gambrill & Richey

بررسی تأثیر آموزش جرأت ورزی بر مهارت‌های اجتماعی، اضطراب اجتماعی...

جلسه اول

آشنایی با دانش‌آموزان و توضیح درباره هدفهای پژوهش.

تعریف و بیان ضرورت جرأت ورزی و فواید آن در زندگی روزمره. دادن تکلیف در مورد به یاد آوردن موقعیتهایی که فرد در آن به صورت غیرجرأت ورزانه عمل می‌نموده است و عکس العمل وی در آن موقعیتها.

جلسه دوم

ارائه گزارش تکلیف جلسه قبل و دادن پس خوراند. بحث در خصوص حقوق افراد و آشنا کردن دانش‌آموزان با حقوق خود (به عنوان مثال، حق ابراز یا عدم ابراز وجود، حق آزادی انتخاب، حق ابراز عقیده و نظر، حق داشتن اطلاعات وغیره).

دادن تکلیف، در مورد مواجه شدن با موقعیتهای جدید و عکس العمل نسبت به آن موقعیتها.

جلسه سوم

ارائه گزارش تکلیف جلسه قبل و دادن پس خوراند. بحث در خصوص رفتارهای مبتنی بر ابراز وجود و رفتارهای جایگزین (به عنوان مثال، بحث در خصوص انواع مختلف رفتارها و روشهای خاص کنار آمدن با تغییر). دادن تکلیف در خصوص تشخیص رفتار

اجتماعی دانش‌آموزان مورد اندازه‌گیری قرار گرفته است. این مقیاس خودگزارشی و مداد-کاغذی دارای ۲۸ ماده و حاوی دو خردۀ مقیاس به نام اجتناب و پریشانی اجتماعی و ترس از ارزیابی منفی است. در تحقیق حاضر، به لحاظ سنجش اضطراب اجتماعی از خردۀ مقیاس اجتناب و پریشانی اجتماعی استفاده به عمل آمده است. در پژوهش واتسون و فرنز (۱۹۷۹) ضریب پایایی بازآزمایی خردۀ مقیاسهای پرسشنامه به ترتیب ۰/۷۹ و ۰/۹۴ و در تحقیق نیسی و شهنه (۱۳۸۰) ضریب پایایی مقیاس با استفاده از روش آلفای کرونباخ به ترتیب ۰/۹۰ و ۰/۸۶ گزارش شده است. در پژوهش حاضر، ضریب پایایی مقیاس اضطراب اجتماعی واتسون و فرنز، با استفاده از روش آلفای کرونباخ برای خردۀ مقیاس اجتناب و پریشانی اجتماعی ۰/۷۷ محاسبه شده است.

روش اجرای پژوهش

پس از گرینش تصادفی دانش‌آموزان و گماردن آنها در دو گروه آزمایشی و گواه، مداخله آزمایشی بر اساس دستورالعمل مشخصی (نیسی و شهنه‌بیلاق، ۱۳۸۰) به شرح زیر بر روی گروه آزمایشی انجام گرفت.

مجله علوم تربیتی و روانشناسی دانشگاه شهید چمران اهواز

مناسب و مؤثر با انتقاد. کنار آمدن با انتقاد. فواید و مضرات انتقاد. دادن تکلیف در خصوص کنار آمدن با انتقاد.

جرأت ورزانه و غیرجرأت ورزانه (پرخاشگرانه و منفع).

جلسه چهارم

ارائه گزارش تکلیف جلسه قبل و دادن پس خوراند. بحث در خصوص خشم و پیامدهای منفی و بازدارنده آن. شرح و توصیف برخی از علایم خشم پنهانی. دادن تکلیف در خصوص حفظ آرامش و کنترل خشم در موقعیتهای مختلف.

جلسه پنجم

ارائه گزارش تکلیف جلسه قبل و دادن پس خوراند. بحث در خصوص فواید خشم (به عنوان مثال، تخلیه فشار روانی، رها کردن احساسات و دستیابی به اهداف). شیوه‌های کنار آمدن با خشم و رهنمودهایی برای ابراز خشم. تکلیف در زمینه کنار آمدن با خشم.

جلسه ششم

ارائه گزارش تکلیف جلسه قبل و دادن پس خوراند. بحث در خصوص درخواست کردن و «بله» و «نه» گفتن. علل ناتوانی «نه» گفتن و «بله» گفتن. دادن تکلیف برای بحث در جلسه بعد.

جلسه هفتم

بررسی تأثیر آموزش جرأت ورزی بر مهارتهای اجتماعی، اضطراب اجتماعی...

جدول ۱. میانگین، انحراف معیار و تفاضل نمره‌های پیش آزمون و پس آزمون در متغیرهای مورد مطالعه در گروههای آزمایشی و گواه

تفاضل	انحراف معیار		میانگین		آماره	گروه
-	پس آزمون	پیش آزمون	پس آزمون	پیش آزمون	موقعیت متغیر	
-۱/۹۰	۳/۴۹	۲/۳۰	۶/۶۳	۸/۵۳	اضطراب اجتماعی	آزمایشی
۱/۶۴	۳/۷۲	۳/۴۰	۴۳/۸۷	۲۷/۲۳	مهارتهای اجتماعی	
۶/۳۷	۱۱/۸۳	۱۰/۷۷	۱۰۰/۶۷	۹۴/۳	جرأت ورزی	
۰	۲/۵۴	۲/۶۱	۷/۵۶	۷/۵۶	اضطراب اجتماعی	
۲/۲۷	۴/۹۱	۳/۹۱	۳۰/۷۰	۲۸/۴۳	مهارتهای اجتماعی	گواه
۰/۵۳	۱۴/۵	۱۸/۰۶	۹۲/۶۶	۹۲/۱۳	جرأت ورزی	

جدول ۲. نتایج تحلیل واریانس چندمتغیری بر روی متغیرهای مورد مطالعه در گروههای آزمایشی و گواه

سطح معنی داری	درجه آزادی	F	ارزش	آزمون
p<0.001	۳	۹۸۰/۷۰۴	۰/۹۹۶	Pillai's Trace
p<0.001	۳	۹۸۰/۷۰۴	۰/۰۰۴	Wilk's Lambda
p<0.001	۳	۹۸۰/۷۰۴	۲۵۶/۱۷۶	Hotelling's Trace
p<0.001	۳	۹۸۰/۷۰۴	۲۵۶/۱۷۶	Roy's Largest Root

همان طور که در جدول ۲ ملاحظه می‌شود، بین گروههای آزمایشی و گواه در سطح $P < 0.001$ تفاوت معنی داری وجود دارد. بنابراین، بر اساس مندرجات این جدول می‌توان نتیجه گرفت که بین دو گروه حداقل در یک متغیر تفاوت وجود دارد. همان طور که در جدول شماره ۳ مشاهده می‌شود، نسبت F برای اضطراب اجتماعی برابر با $3/797$ ($P < 0.001$) از لحاظ آماری

یافته‌های مربوط به فرضیه‌های پژوهش

برای تجزیه و تحلیل داده‌های پژوهش، از روش‌های تحلیل واریانس چندمتغیری و تحلیل واریانس یکراهه استفاده به عمل آمده است. نتایج این تحلیلها به ترتیب در دو جدول شماره ۲ و ۳ درج شده‌اند.

مجله علوم تربیتی و روانشناسی دانشگاه شهید چمران اهواز

روش آموزش جرأتورزی بر مهارتهای اجتماعی و ابراز وجود اثر معنی‌دار گذاشته است.

در نهایت می‌توان اظهار داشت که آموزش جرأتورزی نمره اضطراب اجتماعی آزمودنیهای گروه آزمایشی را به طور معنی‌داری کاهش داده و نمره مهارتهای اجتماعی و ابراز وجود آنها را به طور معنی‌داری افزایش داده است.

معنی‌دار است. بنابراین، فرضیه ۱ پژوهش تأیید می‌شود. در نتیجه، می‌توان گفت که آموزش گروهی جرأتورزی اثر معنی‌داری در کاهش اضطراب اجتماعی گروه آزمایشی داشته است.

همچنین، در جدول شماره ۳ ملاحظه می‌شود که مقادیر F برای مهارتهای اجتماعی و ابراز وجود برابر با $5/143$ و $4/772$ است که از لحاظ آماری ($P < 0.001$) معنی‌دار می‌باشند. بنابراین، فرضیه‌های ۲ و ۳ پژوهش نیز مورد تأیید قرار می‌گیرند. به عبارت دیگر،

جدول ۳. نتایج تحلیل واریانس یکراهه بر روی متغیرهای مورد مطالعه در گروههای آزمایشی و گواه

متغیرها	df	F	سطح معنی‌داری
اضطراب اجتماعی	۱	$3/797$	$P < 0.001$
مهارتهای اجتماعی	۱	$5/143$	$P < 0.001$
جرأتورزی	۱	$4/772$	$P < 0.001$

در مورد تأثیر آموزش جرأتورزی بر اضطراب اجتماعی، نتیجه فرضیه اول تحقیق نشان داد که آموزش جرأت آموزی باعث کاهش اضطراب اجتماعی در گروه آزمایشی می‌شود. این یافته با یافته‌های پژوهش‌های و هر کافمن (۱۹۸۷)، هیمبرگ (۱۹۸۷)، دلامتر و مک نامارا (۱۹۸۶) و نیسی و شهنی‌بیلاق (۱۳۸۰) همسویی دارد. در خصوص تأثیر

بحث و نتیجه‌گیری

در این پژوهش سعی شده است تا به این پرسش پاسخ داده شود که آیا آموزش جرأتورزی می‌تواند موجب کاهش اضطراب اجتماعی و افزایش ابراز وجود و مهارتهای اجتماعی در دانشآموزان دیبرستانی شود. برای پاسخ به پرسش یاد شده، سه فرضیه تدوین و مورد بررسی قرار گرفت.

بررسی تأثیر آموزش جرأت ورزی بر مهارتهای اجتماعی، اضطراب اجتماعی...

تحصیلی مستلزم برخورداری از اعتماد به نفس، ابراز وجود و مهارتهای اجتماعی است. این ویژگیها به کودکان و نوجوانان فرست می‌دهند تا در عرصه‌های گوناگون آموزشگاهی، مانند فعالیتهای گروهی، تعامل با دانشآموzan و انجام تکالیف، به طور فعال و سازنده عمل کنند و به طور کلی در حل مسائل کوشا باشند. هسته‌های مشاوره مدارس در بهبود عملکرد اجتماعی و تحصیلی دانشآموzan نقش مهمی بر عهده دارند. مشاوران می‌توانند نحوه جرأت ورزی سالم را به دانشآموzan آموزش دهند و از این طریق از بروز برخی از اختلالات رفتاری و مشکلات تحصیلی پیشگیری کنند.

آموزش جرأت ورزی بر مهارتهای اجتماعی، نتیجه فرضیه دوم تحقیق آشکار ساخت که آموزش جرأت ورزی موجب افزایش مهارتهای اجتماعی در گروه آزمایشی می‌شود. این یافته با یافته‌های پژوهش‌های پرزل و ترینگر (۱۹۹۸) و هیتر و تیبوت (۱۹۸۹) مطابقت دارد. در مورد فرضیه سوم تحقیق نیز، بررسی نشان داد که آموزش جرأت ورزی باعث افزایش ابراز وجود می‌شود. این یافته نیز با یافته‌های پژوهش‌های کرکلنده، تلن و میلر (۱۹۸۲)، دلامتر و مک نامارا (۱۹۸۶) و نیسی و شهنی‌بیلاق (۱۳۸۰) هماهنگی دارد.

پیام روشن پژوهش حاضر این است که از طریق آموزش می‌توان با اضطراب اجتماعی مقابله کرد و به پرورش ابراز وجود و تقویت مهارتهای اجتماعی دانشآموzan همت گماشت. توفیق در عملکرد اجتماعی و

منابع

فارسی

بهارلویی، مهناز (۱۳۷۷). رابطه کمال‌گرایی، هماهنگی مؤلفه‌های خودپنداشت و جایگاه مهار با اضطراب اجتماعی در دانشجویان دختر دانشگاه آزاد اسلامی با توجه به نقش تعديل کننده حمایت اجتماعی. پایان نامه کارشناسی ارشد روانشناسی عمومی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد اهواز .
بهرامی، فاطمه (۱۳۷۵). مقایسه روش‌های جرأت ورزی به دانشآموzan دختر کم جرأت دبیرستانی با شیوه‌های مشاوره گروهی و مشاوره فردی در شهر اصفهان، پایان نامه کارشناسی ارشد مشاوره، تهران، دانشگاه علامه طباطبائی .

مجله علوم تربیتی و روانشناسی دانشگاه شهید چمران اهواز

پیروی، مریم (۱۳۷۶). اثربخشی آموزش به روش ایفای نقش در افزایش ابراز وجود، پایان نامه کارشناسی ارشد، تهران، دانشگاه علامه طباطبائی.

ترکمن ملایری، مهدی (۱۳۸۲). بررسی تأثیر مشاوره گروهی جرأت ورزی بر کاهش پرخاشگری و پیشرفت تحصیلی دانشآموزان پسر شهرستان شیراز. پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد اسلامی ارسنجان.

حکمتی، بهنام (۱۳۸۰). بررسی رابطه جرأت ورزی بر خلاقیت در بین دانشآموزان سال دوم متوسطه دبیرستانهای شهر تهران، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تربیت معلم، تهران.

غفاریان زاده، سادات (۱۳۷۹). تأثیر مشاوره گروهی جرأت ورزی بر پیشرفت تحصیلی و مهارت‌های اجتماعی دانشآموزان دختر مقاطع راهنمایی و دبیرستان، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تهران.

مان، ل. نرمان (۱۹۹۵). اصول روانشناسی. ترجمه محمود ساعتچی (۱۳۷۴). تهران: انتشارات سپهر.

محمدی، رحیم (۱۳۷۸). مقایسه دانشآموزان آزاررسان، آزارپذیر و عادی، از لحاظ ابراز وجود، عملکرد تحصیلی و پرخاشگری پدران آنها در مدارس راهنمایی پسرانه شهرستان بهبهان، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه شهید چمران اهواز.

نیسی، عبدالکاظم و شهنه‌ییلاق، منیجه (۱۳۸۰). تأثیر آموزش ابراز وجود بر ابراز وجود، عزت نفس، اضطراب اجتماعی و بهداشت روانی دانشآموزان پسر مضطرب اجتماعی دبیرستانی شهرستان اهواز، گزارش تحقیق، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه شهید چمران اهواز.

یعقوبی، حمید (۱۳۷۷). تأثیر جرأت‌آموزی به روش گروهی «ایفای نقش» بر مهارت‌های اجتماعی دانشآموزان مقطع متوسطه شهرستان تفرش. پایان نامه کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی، دانشگاه علامه طباطبائی.

لاتین